

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu **JUDr. Dany Šindelářové** a přísedících **Mgr. Daniela Šimáně a Davida Mařáka** v hlavním líčení konaném dne 20. října 2022 v jednacím místnosti ve Vazební věznici Praha 6 - Ruzyně

t a k t o :

Obžalovaný: **A. S. F.**, (F.), rozený O., nar. dne xxx ve Xxx, bez zaměstnání, státní občan Ruské federace, trvale bytem Xxx, Xxx (území Ukrajiny anektované Ruskem), v ČR naposledy bytem Xxx, Xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha 6 – Ruzyně,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9.8.2022, č.j. 1ZT VZV 14/2022-124, pro skutek, že:

jako občan Ruské federace s trvalým pobytem na území České republiky, přicestoval 25. února 2014 z Voroněže v Rusku do Sevastopolu na Ukrajině, kde v rozporu s čl. 17 ukrajinské ústavy, dle něhož je na území Ukrajiny zakázáno vytváření a fungování jakýchkoliv ozbrojených formací, které nejsou předpokládány zákonem, spoluzaložil organizovanou ozbrojenou skupinu s názvem „S. o.“ jakožto součást již existujícího protistátního uskupení „S. K.“, v rámci této skupiny založil organizovanou ozbrojenou skupinu s názvem „S. v.“ čítající 12 osob, tuto skupinu následně financoval a vedl, přičemž obě tyto skupiny měly strukturu velení se vztahy nadřízenosti a podřízenosti a rozdělením úkolů, byly vyzbrojeny střelnými zbraněmi a jejich cílem bylo pomocí diverzních akcí, včetně ozbrojených útoků proti ukrajinským vládním silám, ukrajinskému obyvatelstvu a kritické infrastruktuře, přispět k protiprávní anexi Autonomní republiky Krym a města Sevastopolu Ruskou federací, přestože dle čl. 2 ukrajinské ústavy se svrchovanost Ukrajiny rozkládá na celém jejím území, Ukrajina je unitárním státem a území Ukrajiny v rámci stávajících hranic je nedílné a nedotknutelné, dle čl. 73 otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně

formou celonárodního referenda, dle čl. 132 ukrajinské ústavy je územní struktura Ukrajiny založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu a dle čl. 133 ústavy se systém správní a územní struktury Ukrajiny skládá z autonomní republiky Krym, oblastí, okresů, měst, městských částí, vesnic a osad, přičemž město Sevastopol má v rámci Ukrajiny zvláštní správní statut, kdy v rámci činnosti tzv. rozvědné skupiny „S. v.“ rekognoskoval terén, monitoroval elektrické a plynové vedení a pohyb osob v oblasti, shromažďoval informace o rozmístění ukrajinských vládních sil a jejich skladů zbraní a munice a veškeré tyto informace předával námořním silám Ruské federace s vědomím, že budou využity při násilném obsazení území Krymského poloostrova příslušníky ozbrojených sil Ruské federace, a takto se podílel přinejmenším na násilném zadržení skupiny 11 proukrajinsky smýšlejících osob v Černorečenské soutěsce, přičemž dne 21.3.2014 Ruská federace protiprávně připojila území Autonomní republiky Krym a města Sevastopol ke svému území a obžalovaný byl následně vyznamenán ruskou vojenskou medailí „Xxx xxx xxx“,

tedy, že měl:

založit organizovanou zločineckou skupinu, spáchat takový čin ve vztahu k organizované zločinecké skupině zaměřené k páčání teroristického útoku a byl vedoucím představitelem organizované zločinecké skupiny zaměřené k páčání teroristického útoku,

tím měl spáchat:

zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31.1.2017,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Po dokazování provedeném v dnešním hlavním líčení a zhodnocení provedených důkazů jednotlivě, jakož i v celém jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř., dospěl soud k závěru, že provedenými důkazy nebylo spolehlivě a jednoznačně prokázáno, že se stal skutek obsažený v žalobním návrhu podané obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9.8.2022, č.j. VZV 14/2022 - 124, který je obžalovanému kladen za vinu tak, jak je popsáno ve skutkové větě podané obžaloby.

2. Hlavní líčení bylo konáno za účasti obžalovaného a jeho obhájců, práva obžalovaného na obhajobu a spravedlivý proces byla plně respektována a dodržována.

3. Obžalovaný v přípravném řízení využil svého zákonného práva a odepřel vypovídat. V rámci dokazování v řízení před soudem vypovídal a na svou obhajobu uvedl, že se cítí nevinný, niče ho se nedopustil. V minulosti nebyl trestně stíhaný ani nebyl odsouzen. Má za to, že tohle všechno

je politické pronásledování a jeho pobyt ve věznicí toto dokazuje. Vše se dělá záměrně, protože ti lidé, co ho sem dostali, vědí, že je nevléčitelně nemocný, nemoc stále pokračuje a nedostává žádné léky. Trpí xxx xxx xxx, je to xxx onemocnění xxx se xxx xxx orgánů a xxx. Chce být vydán do Ruské federace, protože tam proti němu nebylo vedeno žádné politické pronásledování a nebojí se žádných právních možností či momentů, které by mohly v Ruské federaci nastat. Pokud jde o žalovaný skutek, tak se cítí absolutně nevinný. Obžaloba je politickým pronásledováním s prvky buď kamuflované nebo nekamuflované rusofobie. Chce podotknout, že Rusko s ČR neválčí. Prezident Zeman povolil účast dobrovolníků v bojích na Ukrajině, jedná se asi o 100 lidí. Toto posílání dobrovolníků je v rozporu s právem. Je zajímavé, že část těchto lidí podle informací, které má, slouží nebo jsou to členové organizace zvané Karpatská sič a v Českém rozhlase byla reportáž o tom, že dva dobrovolníci, kteří byli předáni Ukrajinou a sloužili v této organizaci, byli zadrženi pro válečné rabování a trestní řízení proti nim bylo zastaveno. Zajímavé na tom je, že Karpatská sič používá neonacistickou symboliku. Obžalovaný je proti jakékoli formě nacismu. Obžaloba je zmanipulovaná a politicky předpojatá. V roce 2016 dostal dopisy od pana Š., člena Parlamentu ČR a předsedy komise pro mezinárodní a ekonomické vztahy a člena výboru pro zahraniční věci s prosbou, aby inicioval a předal dopisy gubernátorovi Sevastopolu panu M. a šefovi ukrajinské správy panu Š.. Pokud jde o obžalobu, tak chce říci, že všechna videa, která existují, byla vytvořena v rámci sevastopolského projektu a vše začalo tím, že kandidoval na poslance a jeho dobrá známá, která se zabývá media projekty, pro něho vytvořila scénář. Jde o novinářku R.. Proč se zmiňuje ústava Ukrajiny a odkazuje se na referendum z roku 1991 a deklaraci nezávislosti s 24.8.1991. V březnu stejného roku bylo uspořádáno celonárodní referendum, v SSSR, na kterém 77% obyvatel toho státu chtělo zůstat v SSSR. V roce 1995 Ústavní soud Ruské federace potvrdil platnost tohoto referenda a Ústava Ukrajiny byla schválena v roce 1996, čili 5 let žili na základě Ústavy SSSR, podle které je možné na základě celonárodního referenda vystoupit ze SSSR. To jsou složité otázky. Je obžalován, že vytvořil organizovanou ozbrojenou skupinu S. o.. Není žádný důkaz, který by potvrzoval, že tato organizace byla ozbrojená. S. o., do které patřil, byla vytvořena v roce 2015. Organizace s názvem, který se podobá tomuto názvu a která se nějakým způsobem buď zúčastnila těch událostí v Sevastopolu nebo ne, byla zrušena, myslí, že 16.3. Někaké protistátní sdružení S. K. neexistuje. Žádné zbraně tam nejsou, je to vše vymyšlené. Pokud je čerpáno z informací z médií, tak se tam uvádí, že byl ozbrojen střelnou zbraní a celá ta skupina byla ozbrojena střelnými zbraněmi. Tato skupina neexistovala, existovala jen v rámci rozhovoru. Měl rekognoskovat terén, monitorovat elektrické a plynové spojení a pohyb lidí v této oblasti a sbírat informace o rozmístění ukrajinských vládních sil a jejich skladů na zbraně a munici a celou tu informaci předávat námořním silám Ruské federace. Toto není pravda, neexistuje žádný důkaz, který by toto potvrzoval. Dne 25.2.2014 byl v Moskvě, léčil si xxx, měl záchvaty xxx xxx a na to má důkazy, které předloží. Kandidoval v komunálních volbách v xxx. Sevastopolskou obranu v roce 2014 nespoluzakládal. Ozbrojenou skupinu S. v. nezaložil. V roce 2015 byl spoluzakladatelem S. o. a společně s kozáky se zabývali bezpečností lesů, protože docházelo k požárům a kromě toho se zúčastnil několika cest na Donbas s humanitární pomocí do dětských domovů. Pokud používal název S. v., je možné, že měl stránku na sociálních sítích a měl tam právě tu frázi v češtině S. v. je krutý a dále v ruštině. Je to hra slov, slovní hříčka, protože ta hyperbola S. v. je z jeho oblíbeného filmu Vrchní prchni. S ruskou armádou nespolupracoval, nemonitoroval nějaká zařízení na Krymu, neshromažďoval informace o rozmístění ukrajinských sil a nedával nějaké informace námořním silám Ruské armády a ani to nemohl fyzicky udělat. Pokud jde o medaili Xxx xxx xxx, tuto si koupil ve vojenském obchodě, koupili si jich asi 20 nebo 30, byly to volně prodejné medaile a tyto si pak dávali mezi sebou. Tu, co měl on, si připnul sám. V únoru požádal o azyl v ČR, ale žádost byla zamítnuta. V ČR má bývalou manželku a dceru, dcera je občanka ČR. Živí se jako profesionální xxx xxx a xx. Má zajímavý stenogram ze zasedání ruské vlády z ukrajinských mediálních zdrojů. Dne 31.3.2014 ve 13:00 hodin měl tady vystoupení předseda vlády pan M., který se obrací na primátora Sevastopolu pana Č. a odpověď pana Č. na otázku předsedy vlády pana M. je, že si dovolili zrušit oddíly sebeobranu a dnešní situace

v Sevastopolu se kontroluje silami orgánů činných policií společně s vedením černomořské flotily v zesíleném režimu. To mluví o tom, že žádné spojení mezi armádou Ruské federace a těmito různými oddíly sebeobrany neexistuje a neexistovalo. Rozhovory, které točil, byly jako kampaň. To první video, tam sedí v černém oděvu, na pozadí je Černé moře a paní R. s ním dělá rozhovor. Tento mýtus následně ponechali a začali hop jako organizace opakovat a to, co bylo řečeno., začalo virtuálně existovat. Z důvodu toho, že politická činnost v Sevastopolu je specifická a týká se to vlastenectví, tak potřebovali tento mýtus jakoby udržovat. Poslední video bylo v roce 2019 a přijel a opakoval v češtině to, co bylo tenkrát. Po tom videu se začal politicky angažovat v Sevastopolu, začal psát články a začal být známou figurou z hlediska médií a v rámci této jejich vlastenecké organizace, to jakoby udržoval. Proto existuje S. v. virtuální a je to mediální virtuální kampaň. Kandidoval ve volbách v xxx xxx, pak nuž to nevyšlo, dostal xxx hlasů. Účast ve volbách mu doporučil pan Š., aby se tak zapojil do vlastenecké existence. Do Sevastopolu přijel asi 18.3., tedy v den, kdy probíhaly slavnosti po referendu. Přijel asi z Moskvy. K Voroněži má velmi blízký vztah, v té době tam měl sportovní kontakt, měl nabídku na to, aby vystoupil s přednáškou v moskevské vysoké škole ohledně tělovýchovy a musel být od 4.3. do 14.3. na sportovních akcích, ale nevyšlo mu to, protože onemocněl. V Sevastopolu má přítelkyni, pracovala u filmu a jezdili spolu z Moskvy do Voroněže a do Sevastopolu. V Sevastopolu byl v září 2013 a opak ještě jednou, v zimě od ledna tam nebyl, pak tam přijel v březnu. S touto přítelkyní byl 6 let. V době, kdy se vypravil do Sevastopolu, tak si už nepamatuje, jestli jí tam potkal, protože kromě ní měl ještě dvě milenky, jedna byla v Moskvě, druhá ve Voroněži, takže pendloval mezi těmito městy a sklouobil tak příjemné s prací. V roce 2019 přijel do ČR, odjel s kamarády autobusem do Srbska a pak začala epidemie covidu a pak přijel v roce 2021 s kamarádem autem. Chtěl normálně odletět z Prahy 12.9. V roce 2018 jezdil obchodně do Itálie a Německa, od léta 2018 v ČR nebyl, přijel jen v roce 2019, přivezl auto a zase odjel. Když byl zadržen, tak byl u konce jednoho stavebního projektu, stavěl v Sevastopolu dva apartmány a výstavbu už skoro dokončil. V Sevastopolu bydlel v pronájmu, když se rozloučil se sevastopolskou přítelkyní, v pronájmu bydlel tak od roku 2015, také měl pronajatý byt ve Voroněži a v roce 2020 si tam koupil malý byt. V obžalobě je správně uveden název S. o.. Existuje ta Černorečenská soutěska, má stránku Xxx Xxx a co se týká těch dalších, tak to neví, protože mu do toho někdo vnikl. Je pravdou, že existuje rozhovor v regionální televizi a je pravda, že existuje jeho bývalý soudruh D. B.. Dnes už není soudruh. Když přijel obžalovaný do Sevastopolu, tak B. podle jeho slov přijel z olympijských staveb v Soči a bydlel ve stanu v té Černorečenské soutěsce. Území vedle té soutěsky se jmenuje Gastrofa a je tam sídlo motorkářů, kteří si říkají „Noční vlci“. To území kontrolovali celé oni. Když se seznámil s B., tak on chtěl také nějak profitovat. S Deznámil se s ním náhodně, my známe Kazachy, oni říkají, že jsi z Česka, myslí přitom Srbsko, je jim to jedno. Viděli asi 3x nebo 4x. B. ho prosil, aby mu tajké zařídil nějaké to natáčení a tam v tom videu v roce 2018 je vidět, že to bylo natočeno pro něj a pro lidi, kde obžalovaný také stojí a točí, a on se toho nikdy nezúčastňoval, ani neví, kdo ti lidé jsou, zná tam tak tři lidi a natáčeli v rámci toho, že B. je mediálně známá osoba. Nebyl s ním tak blízký kamarád a není soudce, aby mohl odsoudit člověka a říct v tom smyslu, že to, co on dělá, je pro něho prostě nepřijatelné a dál to nechce komentovat. Myslí tím, že B. dělal odstřelovače. Když obžalovaného zavřeli, tak B. byl první, kdo mu poslal nějaké peníze a pak zase zmizel. F. V. je nějaká vymyšlená postava z knihy. I. P. je člověk, se kterým se seznámil v roce 2014, když ještě dcera obžalovaného byla na Krymu a následně pokřtil jejich děti. V Sevastopolu je od května taková divočina, kde se lidé shromažďují a žijí tam ve stanech, sjíždějí se z celých koutů Ruska a Ukrajiny a tam se seznámili s P., který je z Luhanska a je to top manažer v Luhansku a přijel do Sevastopolu a mezitím jim vybombardovali dům a oni zůstali jako uprchlíci v Sevastopolu. Na Krym přijel 18.3.2014 a nikoli 25.2.2014, protože dostal ten xxx xxx, léčil si xxx a pak skončil v nemocnici, léčil se ambulantně, protože nemocnice je u nich docela dost drahá. Bydlel u jedné ze svých přítelkyň, jmenuje se V., a když byl na denním lůžkovém oddělení, tak ho nemohla u sebe ubytovat, šlo to až od 28.2, a proto bydlel na hotelu Xxx xxx. Pan Š. měl tajemníka, důvěrnou osobu, byla to rusky mluvící žena. Nepamatuje si, jak se s ní už spojil, ale

začali mluvit o Krymu a řekl jí, že má možnost předat dokumenty těm gubernátorům a oni mu několikrát posílali tyto dopisy. Nejedná se o jeden dopis. Dokonce tam v tom dopise i něco opravoval a poprosil, aby tam dole bylo doplněno jeho jméno, aby bylo jasné, kdo to předával. Není to jeho iniciativa, byla to iniciativa této strany.

4. Ve věci byly provedeny další důkazy, a to důkazy listinné, které byly předloženy státním zástupcem, a to znaleckým posudkem z oboru kybernetika – výpočetní technika, a dále pak spisovým materiálem sp. zn. 46T 9/2022, zejména pokynem k zahájení trestního stíhání, usnesením o zahájení trestního stíhání, protokolem o zadržení obžalovaného, rozhodnutími o vazbě obžalovaného, protokolem o ohledání věci, protokolem o vydání věci, protokolem o ohledání virtuálního prostoru včetně příloh, materiály Generální prokuratury Ukrajiny včetně ukrajinské ústavy a osobními výkazy obžalovaného a dále důkazy, které byly předloženy obhajobou, a to videozáznam prohlášení redaktorky R., potvrzení hotelu Xxx xxx, potvrzení č. 361, výpis ambulantní karty pacienta, potvrzení o registraci, dopis ze dne 23.11.2021, potvrzení č. 32030 a kopie fotografií vyznamenání „Xxx xxx xxx“.

5. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika – výpočetní technika, který byl podle § 211 odst. 5 tr.ř. čten, bylo zjištěno, že byla zkoumána předložená výpočetní technika, a to mobilní telefon iPhone a dvě SIM karty a byla provedena základní prohlídka předložené výpočetní techniky s ověřením funkčnosti a bylo zjištěno, že mobilní telefon je chráněn neznámým kódem, bez kterého není možné zkoumat uložená data a tento bezpečnostní kód se nepodařilo překonat za využití invazivních metod a ani za využití specializovaného forenzního nástroje Cellebrite UFED a z přiložených SIM karet byla provedena extrakce uložených dat a následně vygenerován report a vzhledem k tomu, že se nepodařilo překonat zabezpečení mobilního telefonu, nebylo možno zjistit tak uživatelské účty a případná použitá cloudová úložiště a další skutečnosti nad rámec položených dotazů nebyly nalezeny.

6. Z pokynu k zahájení trestního stíhání bylo zjištěno, že státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze dal dne 20.4.2022 policejnímu orgánu pokyn k zahájení trestního stíhání obžalovaného v případě nepřipustnosti vydání obžalovaného k trestnímu stíhání na Ukrajinu.

7. Z usnesení o zahájení trestního stíhání bylo zjištěno, že policejní orgán usnesením ze dne 21.4.2022, č.j.: NCOZ-10451-28/TČ-2019-413300 – T, zahájil trestní stíhání obžalovaného pro skutek dnes projednávaný, totožnost skutku je zachována.

8. Z protokolu o zadržení obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný byl zadržen dne 21.4.2022 ve 12:25 hodin po propuštění z VV Praha 6 – Ruzyně. Obžalovaný byl původně zadržen dne 12.9.2021 na základě zatýkácího rozkazu Holosijivského obvodního soudu města Kyjev ze dne 17.4.2020, č.j. 752/2262/20, v trestním řízení pod sp. zn. 1-kc/752/30563/20, podle kterého se měl dopustit jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku a trestní řízení je na Ukrajině vedeno pod č. 1201901000000112. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.9.2021, č.j. Nt 405/2020-135, které nabylo právní moci dnem 7.10.2021 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 7.10.2021, sp. zn. 14To 87/2021, byl obžalovaný vzat do předběžné vazby s počátkem ode dne 12.9.2021 od 09:30 hodin. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18.2.2022, č.j. Nt 405/2021-268, bylo vysloveno, že vydání obžalovaného na Ukrajinu pro účely trestního řízení pod č. 1201901000000112 je přípustné. Dne 21.4.2022 rozhodl Vrchní soud v Praze usnesením o nepřipustnosti vydání obžalovaného na Ukrajinu s ohledem na válečný stav

na Ukrajině vyvolaný ruskou agresí a obžalovaný byl dne 21.4.2022 propuštěn na svobodu a neprodleně na to byl dne 21.4.2022 ve 12:25 hodin opětovně zadržen policejním orgánem na základě předchozího souhlasu státního zástupce se zadržením obžalovaného.

9. Z protokolu o ohledání věci bylo zjištěno, že dne 20.7.2022 policejní orgán provedl ohledání věci, a to jednoho kusu mobilního telefonu iPhone a dvou SIM karet, přičemž tato výpočetní technika byla následně předána znalci z oboru kybernetika – výpočetní technika za účelem znaleckého zkoumání a vyhotovení znaleckého posudku. Ze SIM karet znalec vygeneroval report a jednotlivé záložky v pdf souboru Report byly policejním orgánem vyhodnoceny jako nezájmové a neobsahující data související s trestnou činností obžalovaného.

10. Z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že obžalovaný vydal dne 21.4.2022 policejnímu orgánu mobilní telefon iPhone a dva kusy SIM karet, a to jako věci důležité pro trestní řízení.

11. Z protokolu o ohledání virtuálního prostoru včetně příloh bylo zjištěno, že policejní orgán dne 14.4.2022 provedl ohledání webových stránek se zaměřením na aktivity obžalovaného v souvislosti s jeho působením ve skupině S. v., která spadala pod Sebeobranu Krymu při anexi Krymu v roce 2014. Byla ohledána volně dostupná videa a fotografie ve virtuálním prostoru na webových serverech: 1) YouTube.com s uživatelským účtem „xxx xxx“, kde jsou umístěna videa v ruském jazyce, přičemž zájmovými videi jsou videa s tématem Novoruska (umístěno xxx), D. B. (umístěno xxx) a A. A. (umístěno xxx), obžalovaný vede rozhovor s D. B.; 2) volně dostupné video na YouTube-com pod názvem „Xxx xxx xxx“ (umístěno xxx) a jedná se o rozhovor s obžalovaným ve studiu pro regionální televizi.cz, ve kterém se obžalovaný vyjadřuje ke své činnosti na Krymu v únoru a březnu 2014; 3) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx a jedná se o rozhovor obžalovaného s ruskou novinářkou na břehu Černého moře; 4) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx a jde o rozhovor s obžalovaným a D. B. v ruském jazyce; 5) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx, s názvem „Xxx xxx xxx xxx xxx“ a je v ruském jazyce; 6) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx a jde o rozhovor ve studiu, kde je účasten mimo jiné i obžalovaný a je uváděn jako představitel S. o.; 7) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx a jde o rozhovor, kde je opět mimo jiné účastníkem i obžalovaný a je opět uváděn jako představitel S. o.; 8) volně dostupné video na YouTube.com, umístěno xxx s názvem „xxx xxx“ s jmenovitým uvedením obžalovaného a v pozadí je vlajka Novoruska; 9) volně dostupný článek na www.currenttime.tv s názvem „Xxxxxxx xxxx xxxx“, zveřejněno xxx; 10) odkaz na webových stránkách sídlících na území Ukrajiny v Kyjevě, které zveřejňují osobní údaje o lidech, kteří jsou považováni za nepřátele Ukrajiny a jsou zde informace o obžalovaném v ruském jazyce s uvedením fotografií obžalovaného, přičemž na jedné fotografii je zachycen s medailí Xxx xxx xxx; 11) odkaz na článek „ Xxxx xxxx xxx xxxx xxxx“, zveřejněno xxx na www.irozhlas.cz, podle tohoto článku obžalovaný v rozhovoru (viz bod 3)) uvedl, že jejich skupina měla za cíl eliminovat pronikání nejrůznějších skupin na území Sevastopolu, revír si rozdělili na sektory, kde se nacházely hlídky, pohyblivé i nepohyblivé a sledovali okolí, pohyb aut, hledali úkryty a jejich rozvědnu skupinu tvořili lesáci nebo chcete-li turisté, fakticky to byli stopaři, brali jen ty, co dokážou číst les a stopy. Kromě toho v oblasti Mekenzijových hor, tam vede elektrické vedení vysokého napětí a plynovod a každý den zkoumali každý jednotlivý stožár, jestli tam nejsou nastražené výbušniny s tím, že získané informace byly předávány velení ruské námořní flotily, protože ta měla na rozdíl od nich zbraně; 12) odkaz na článek s názvem „ Xxxxxxx xxxx xxxx xxxx“, zveřejněno xxx a v článku je popsána činnost obžalovaného, který měl privilegované postavení, kdy měl přístup do neoficiální základny samozvaného prezidenta Doněcké lidové republiky Alexandra Zacharčenko. K zadržení obžalovaného se vyjádřila Moskva s tím, že to není přátelské jednání, které bude mít

důsledky, kdy se za obžalovaného postavil sám S. L. a mimo jiné je uvedeno, že obžalovaný měl blízko k elitě tzv. separatistů a jejich ruských kurátorů ve východní Ukrajině a dle článku obžalovaný uvedl, že nikdy nic nezákonného nepáchal a za teroristy označil Ukrajince; 13) odkaz na článek s rozhovorem s místopředsedou „O. s.“, zveřejněno xxx, ve kterém je uvedeno, že jedním, kdo stál u zrodu organizace „O. s.“, byl mimo jiné i obžalovaný, které rovněž velí jedné z jednotek „S. v.“, která objevila skupinu ozbrojených extremistů v oblasti nádrže Chernorechensky a dále, že se podílel na humanitární pomoci, kdy při poslední cestě na Donbas přivezli zpět tělo muže; 14) odkaz na článek s názvem „ Xxxxx xxx xxx xxx“ s tím, že organizátor „S. o.“ A. F. to v reakci nazval zbabělostí; 15) facebookový profil uživatele A. D. s úvodní profilovou fotografií obžalovaného ze dne xxx, poslední příspěvek je ze dne xxx; 16) facebookový profil uživatele A. O. s profilovou fotografií obžalovaného v zeleném oblečení s mobilním telefonem v ruce a sdílel několik odkazů na videozáznamy k Ruskému jaru, O. S. a jsou zde videozáznamy, na kterých uvádí svgou činnost v S. v., poslední příspěvek byl umístěn xxx; 17) instagramový profil s názvem: xxx s profilovou fotografií obžalovaného s tím, že obsah profilu je zaměřen na cvičení, posilování, tréninky, sebeobranu a jsou zde fotografie obžalovaného; 18) instagramový profil s názvem: xxx s profilovou fotografií obžalovaného a je zde 9 videozáznamů ze cvičení a z města Sevastopol a dále fotografie volebního plakátu s obžalovaným za xxx volební obvod Xxx okresu, zveřejněno xxx, dále fotografie ze dne xxx, na které je obžalovaný ve vojenské uniformě s medailí Xxx xxx xxx a dále fotografie obžalovaného ze dne xxx, na které je s útočnou puškou AK-47 s popisem: Xxxx xxx xxx xxx; 19) instagramový profil s názvem: xxx s osobními fotografiemi obžalovaného; 20) účet na sociální síti VKontakte pod názvem: Xxx Xxx s videi, fotografiemi, kdy na videích je obžalovaný (video s názvem: Xxxx xxxx xxx xxxx, video s názvem: Xxx xxx xxx xxx; 21) účet na sociální síti VKontakte pod názvem: Xxx xxx s tím, že tento profil je zaměřen na cvičení a kulturistiku a Fitness a obžalovaný zde má fotografie a videa ze cvičení; 22) profil na sociální síti Lindked in na uživatelské jméno obžalovaného s tím, že tento profil je zaměřen na fitness a cvičení.

12. Z materiálů Generální prokuratury Ukrajiny včetně příloh a ukrajinské ústavy bylo zjištěno, že Úřad generálního prokurátora Ukrajiny dne 19.8.2020 vydal žádost o vydání obžalovaného na Ukrajinu za účelem jeho trestního stíhání vedenému Hlavní správou Národní policie v Autonomní republice Krym a města Sevastopolu pro podezření ze spáchání trestného činu účasti na aktivitách ozbrojené formace, kterou zákon nepředpokládá dle § 260 odst. 2 trestního zákoníku Ukrajiny. Obžalovaný se dle uvedené žádosti za účelem vyhnouti se trestní odpovědnosti opustil Ukrajinu a byl proto dne 13.8.2019 zařazen na seznam hledaných osob. Holosijivský okresní soud v Kyjevě vydal dne 17.4.2020 příkaz k zadržení obžalovaného. Trestní stíhání obžalovaného podle ukrajinského trestního práva není promlčené. Ze žádosti prokuratury Autonomní republiky Krym ze dne 31.5.2020 vyplývá, že proti obžalovanému je ode dne 25.7.2019 pod č.j. 120190100000012 vedeno trestní stíhání pro trestný čin podle § 260 odst. 2 trestního zákoníku Ukrajiny. Vina obžalovaného má být prokazována výpověďmi svědků B. a J., kteří měli obžalovaného identifikovat. Během vyšetřování bylo provedeno přezkoumání internetových zdrojů a byl vypracován znalecký posudek k identifikaci obžalovaného. Bylo zjištěno, že obžalovaný používá příjmení Xxx (bod 9 Protokolu o ohledání virtuálního prostoru) a na videích, která byla zkoumána, uvádí, že jeho skupina měla za cíl eliminovat pronikání nejrůznějších skupin na území Sevastopolu; revír si rozdělili na sektory, kde se nacházely stále hlídky, pohyblivé i nepohyblivé, sledovali pohyb okolí, vozidel a hledali si úkryty. Obžalovaný na Krym přijel dva dny před vypuknutím konfliktu, během prvních tří dnů zformoval skupinu a velel jí a jednalo se o skupinu s názvem S. v., tato skupina měla 12 členů a navázala výborný kontakt s armádou Ruské federace, snažila se chránit Krym před extremisty. Skupina obžalovaného tam našla cca 900kg výbušnin a více než 1000 kusů střelných zbraní. Dle článku, který byl zveřejněn na internetu a byl rovněž zkoumán (bod 13 protokolu o ohledání virtuálního prostoru) byl obžalovaný velitelem jednotek Xxx xxx, která mimo jiné objevila skupinu

ozbrojených extremistů, které námořní pěchota obklíčila a donutila ke kapitulaci.

13. Z rozhodnutí o vazbě obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný byl na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22.4.2022, sp. zn. 1 Nt 2018/2022 vzat do vazby z důvodu § 67 písm. a) tr.ř. s počátkem vazby ode dne 21.4.2022 od 12:25 hodin. Toto usnesení bavilo právní moci dnem 26.5.2022 ve znění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26.5.2022, sp. zn. 61To 264/2022, kdy bylo znovu rozhodnuto, že se obžalovaný bere do vazby z důvodů § 67 písm. a), písm. c) tr.ř. s tím, že jinak zůstává napadené usnesení beze změn a stížnost obžalovaného se zamítá. Obžalovaný byl zadržen na území České republiky na základě žádosti Ukrajiny a podle usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18.2.2022, sp. zn. Nt 405/2021, bylo rozhodnuto o přípustnosti vydání obžalovaného na Ukrajinu k trestnímu stíhání pro trestný čin účasti na činnosti ozbrojeného útvaru neustanoveného zákonem podle části 2 článku 260 trestního zákoníku Ukrajiny, podle kterého vytvoření ozbrojených útvarů, které nejsou stanoveny zákonem, anebo účast na jejich činnosti se trestá odnětím svobody na dobu tři až osm let s konfiskací majetku nebo bez něj. Dále bylo uvedeným rozhodnutím Městského soudu v Praze rozhodnuto o vzetí obžalovaného do vydávací vazby. Usnesením Vrchního soudu ze dne 21.4.2022, sp. zn. 14To 33/2022 bylo rozhodnuto o zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24.3.2022, sp. zn. Nt 405/2021, kterým byla zamítnuta žádost obžalovaného o propuštění na svobodu za současné nabídky záruk, a na základě zrušovacího rozhodnutí Vrchního soudu byl obžalovaný propuštěn z vydávací vazby, a to výlučně z důvodu přerušení diplomatického zastoupení ČR na území Ukrajiny, neboť vzhledem k tamní bezpečnosti a vzniku ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskou federací, kdy dne 24.2.2022 napadla Ruská federace za pomoci ozbrojených sil území Ukrajiny, není možná realizace jakýchkoliv úkonů mezinárodní spolupráce ve věcech trestních, včetně vydávání osob. Jednání, pro které je obžalovaný trestně stíhán na Ukrajině, je oboustranně trestné a je trestným jednáním i na území České republiky a vzhledem k subsidiární zásadě univerzality podle § 8 tr. zákoníku stát vede trestní stíhání v zájmu mezinárodní spolupráce i v případě, že skutek měl spáchat v cizině cizí státní příslušník, aniž by bylo realizováno extradiční řízení. Podle českého trestního práva je možné jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31.1.2017.

14. Z videozáznamu prohlášení redaktorky R. bylo zjištěno, že tato prohlásila, že pokud s obžalovaným dělala nějaké rozhovory, bylo to v rámci předvolební spolupráce.

15. Z účtu č. 877/23 hotelu Xxx xxx v Moskvě bylo zjištěno, že obžalovaný byl ubytován v tomto hotelu v období od 22.2.2014 do 27.2.2014

16. Z potvrzení č. 361 bylo zjištěno, že se obžalovaný v období od 22.2.2014 do 26.2.2014 léčil u xxx ve Xxx poliklinice xx v Moskvě.

17. Z výpisu ambulantní karty pacienta č. 456 bylo zjištěno, že obžalovaný od 28.2.2014 do 14.3.2014 se podrobil kompletnímu vyšetření a léčení v podmínkách denního stacionáře pro xxx xxx, období zhoršení, funkční klasifikace II. stupně.

18. Z potvrzení o registraci ze dne xxx bylo zjištěno, že obžalovaný byl zakladatelem Xxx xxx-xxx xxx xxx organizace S. o., jde o aktivní organizaci, jejím předsedou je N. N. Š. a základním

druhem činnosti je činnost ostatních veřejných organizací, nezapojených do jiných uskupení.

19. Z dopisu ze dne 23.11.2021 bylo zjištěno, že předseda Xxx xxx-xxx xxx xxx organizace S. o. N.N.Š. odpovídá na otázky G. B. M., prezidenta Mezinárodní asociace ruskojazyčných advokátů, že obžalovaný je členem uvedené organizace a je jejím zakladatelem, tato organizace byla založena v roce 2015, a tato skutečnost je potvrzena výpisem Jednotného státního rejstříku právnických osob, ale k založení a účasti v organizaci se stejně znějícím názvem Xxx xxx na ochranu veřejného pořádku S. o., který byl založen v lednu 2014, obžalovaný nemá žádný vztah, což je potvrzeno ze Stanov a protokolu se jmenným seznamem členů vytvořené organizace a protože obžalovaný nebyl členem organizace v období, kdy Republika Krym byla součástí Ukrajiny, považuje za nemožné poskytnout informace o protiprávním jednání obžalovaného a skupina S. v., která vstoupila do organizace Xxx xxx-xxx xxx xxx organizace S. o. v březnu 2015, se zabývala výlučně ochranou pořádku v lesích Sevastopolského okresu a nezabývala se bojem s extremisty a v souladu s tím nepoužívala zbraně.

20. Z potvrzení č. 32030 ze dne 21.7.2022 bylo zjištěno, že obžalovaný docházel na rehabilitaci v období od 14.3.2014 do 17.3.2014 na Městskou polikliniku xxx v Moskvě.

21. Z kopie fotografií vyznamenání „Xxx xxx xxx“ bylo zjištěno, že na fotografii je uvedeno toto vyznamenání společně s certifikátem a účtenkou o zaplacení.

22. Z osobních výkazů obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl na území české republiky dosud trestně stíhán ani odsouzen, nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů a nebyly o něm zjištěny žádné závadové zprávy.

23. Soud má za to, že ve věci dnes projednávaného skutku bylo opatřeno a provedeno dostačující množství důkazů tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci v rozsahu, jaký je nezbytný pro rozhodnutí soudu, další důkazy nebylo nutno zajišťovat a provádět.

24. Na základě provedeného dokazování, když má soud za to, že v tomto případě byly provedeny veškeré dostupné důkazy, a to v rozsahu, jaký je nezbytný pro posouzení jednání obžalovaného a rozhodnutí soudu, avšak i přes provedené důkazy má soud pochybnosti o náležitém zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností tak, jak má na mysli ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. a provedené důkazy zhodnotil jednotlivě, jakož i v celém jejich souhrnu v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že nebylo spolehlivě a jednoznačně bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán tak, jak je popsáno ve skutkové větě podané obžaloby.

25. Návrhy obhajoby na doplnění dokazování, a to výslech autora článku s názvem: “Xxxx xxx xxx xxx – bod č. 12 Protokolu o ohledání virtuálního prostoru, dále výslechy svědkyně T. R., svědkyně V. D. a ošetřujících lékařů, a to praktika a xxx dle předložených zpráv, soud zamítl jako neúčelné a nadbytečné vzhledem k dosud provedeným důkazům s tím, že má za to, že by již nedošlo k zásadnímu důkaznímu zvratu v již zjištěné důkazní situaci, a neměl by žádný vliv na posouzení jednání obžalovaného.

26. Pokud jde o skutkový stav, na základě provedeného dokazování musí soud konstatovat, že ve věci existují tak výrazné pochybnosti, které vedou soud k tomu, že dospěl k závěru, že na základě takovýchto zjištěných zásadních pochybností nelze obžalovaného uznat na vinu žalovaným skutkem, neboť nelze ani jednoznačně dospět k závěru, zda se skutek skutečně stal tak, jak je popsáno v podané obžalobě. Důkazní situace v neprospěch obžalovaného je velmi slabá. Obžaloba je postavena toliko na materiálech poskytnutých ukrajinskou stranou v rámci mezinárodní spolupráce, které byly v rámci trestního řízení proti obžalovanému v České republice v přípravném řízení zahrnuty do spisového materiálu a byly zpracovány policejním orgánem. Žádné jiné důkazy nebyly zajištěny a předloženy. České justiční orgány projednávají trestní věc obžalovaného na základě subsidiární zásady univerzality ve smyslu ust. § 8 trestního zákoníku. Soud nemá spolehlivě prokázány zásadní skutečnosti tvrzené v obžalobě. Obžaloba tvrdí, že obžalovaný byl dne 25.2.2014 v Sevastopolu. Toto obžalovaný popřel a uvedl, že byl v Moskvě a na důkaz svého tvrzení předložil potvrzení o tom, že od 22.2.2014 byl ubytován v Moskvě v hotelu Xxx xxx a byl ošetřován u xxx. Pravost těchto potvrzení nelze ověřit, v případě pochybností je nutno vykládat je ve prospěch obžalovaného. Dále obžaloba tvrdí, že obžalovaný spoluzaložil organizovanou ozbrojenou skupinu S. o.. Toto tvrzení obžalovaný rovněž popřel a uvedl, že spoluzaložil de facto občanské sdružení s názvem „S. o.“, která však nebyla ozbrojená a jako důkaz tohoto svého tvrzení předložil jednak výpis o registraci ze dne xxx, které ale nebylo ozbrojené. To, že členové „S. o.“ nebyli ozbrojeni, vyplývá i z rozhovoru na [www: xxxx](http://www.xxxx) (bod 11)). To, že členové skupiny kontrolovali stožáry, zda tam není nastražená výbušnina, nelze s ohledem na důkazní nouzi vykládat, že obžalovaný tak směřoval k páčání teroristického útoku. Nebylo spolehlivě prokázáno, že by obžalovaný v rámci činnosti skupiny S. v. kromě monitorování elektrického a plynového vedení shromažďoval informace o rozmístění ukrajinských vládních sil a jejich skladů zbraní a munice a veškeré tyto informace předával námořním silám Ruské federace s vědomím, že budou využity při násilném obsazení Krymu příslušníky ozbrojených sil Ruské federace a taktó se podílel přinejmenším na násilném zadržení skupiny 11 proukrajinsky smýšlejících osob v Černorečenské soutěsce a za tyto aktivity byl následně vyznamenán ruskou vojenskou medailí „Xxx xxx xxx“. Všechna tato tvrzení obžalovaný popřel s tím, že nic z toho není pravda. Pokud vedl nějaké rozhovory či vyvěsil nějaké své prezentace na sociální síť, bylo to fiktivní a v rámci předvolební agitace. V rozhovoru pro web www.regionalnitatevize.cz ze dne xxx obžalovaný uvedl, že stál u zrodu „S. o.“ a měli monitorovat stezky a cesty v lese a zabezpečit elektrické a plynové vedení, protože se chystaly teroristické útoky a skupina neměla žádné zbraně ani vojenské oblečení, byli to civilisté a za celou dobu zachytili 840 kg výbušnin a 1100 kusů střelných zbraní. Z tohoto rozhovoru však nijak není patrné, že by obžalovaný připravoval a jednal s vědomím přispívat protiprávní anexi Krymu. Není zcela jasné, kdo by měl za eventuálními teroristickými útoky stát a tyto realizovat a ani se nelze nijak domnívat, že předmětné zbraně a výbušniny, pokud je skupina zachytila, tak si je i ponechala, čímž by se stala ozbrojenou, když obžalovaný opakovaně uvádí, že skupina „S. o.“ nebyla ozbrojená a její členové neměli zbraně a o skupině „S. v.“ se vůbec nezmiňuje, že by byla odnoží „S. s.“, ale uvedl, že se jednalo o virtuální skupinu pro mediální účely. Obžalovaný tvrdí, že v roce 2014 žádnou skupinu „S. o.“ nezaložil, ale založil sdružení „S. o.“ v roce 2015, což doložil výpisem z registrace. Pokud jde o fotografie na účtech obžalovaného, nelze z nich jednoznačně usuzovat přímou souvislost k žalovanému jednání. Je obecně známo, že si v podstatě každý může vyvěsit na své účty na sociálních sítích v podstatě cokoli a pokud má obžalovaný na svém instagramovém účtu vyvěšenou fotografii v ruské uniformě s medailí „Xxx xxx xxx“ a dále je pak na fotografii s puškou, která vypadá jako AK-47, pak lze k tomu uvést, že pokud jde o uniformu, není zcela jisté, zda se jedná o skutečně uniformu ruské armády (kdekoli si kdokoli může obstarat oděv připomínající vojenské oblečení či uniformu, například v armyshopu, na trhu, v bazaru apod. a ve skutečnosti se nejedná o originál vojenskou uniformu), pokud jde o zbraň, kterou obžalovaný drží v ruce na fotografii, pak nelze s určitostí tvrdit, že se jedná o skutečnou střelbyschopnou zbraň a zrovna model AK-47, či eventuálně jiný a obžalovaný k tomu uvedl, že se jednalo o model zbraně. Je nutno konstatovat, že tvrzení, na nichž je postavena

obžaloba obžalovaného a tvrzení, na nichž je postavena obhajoba obžalovaného, nelze jednoznačně a spolehlivě bez jakýchkoli pochybností ani prokázat, ani vyvrátit a s ohledem na stav tvrzení obžaloby a tvrzení obhajoby v souvislosti s tím vzniklé důvodné pochybnosti soudu, je nutno vykládat ve prospěch obžalovaného a v jeho prospěch také rozhodnout ve věci. Vinu obžalovaného nelze dovozovat ani z obsahu článků vydaných v roce 2021 v souvislosti se zadržením obžalovaného, neboť nebylo prokázáno, z jakých zdrojů autoři článků čerpali, zda tyto zdroje jsou věrohodné a objektivní a zda tedy obsah zveřejněných článků je skutečně založen na objektivní pravdě. Soud znovu konstatuje, že na základě důkazů předložených státním zástupcem nelze spolehlivě uznat obžalovaného vinným žalovaným jednáním. V tomto případě jde o tvrzení proti tvrzení, které vyvolává důvodné pochybnosti o tom, zda se skutek skutečně stal tak, jak je popsán ve skutkové větě podané obžaloby resp., zda se vůbec stal a stojí zde proti sobě verze obžaloby podpořená především protokolem o ohledání virtuálního prostoru a ústavou Ukrajiny a žádostí ukrajinské prokuratury o vydání obžalovaného k trestnímu stíhání na Ukrajinu s tím, že obžalovaný založil ozbrojenou skupinu, která měla vojenské velení a byla vyzbrojena střelnými zbraněmi a potlačovala odpor proukrajinského obyvatelstva, podílela se na deportacích, útočila na státní zařízení, podniky a další a obžalovaný se v roce 2014 pohyboval po Sevastopolu v ruské vojenské uniformě se Svatojiřskou stužkou. Proti této verzi stojí obhajoba obžalovaného podpořená jím předloženými listinnými důkazy mající prokázat, že obžalovaný v předmětný den v Sevastopolu vůbec nebyl, protože se léčil na xxx v Moskvě a byl ubytován v hotelu, skupinu „S. o.“ jako občanské sdružení, které nebylo nijak ozbrojené, založil v roce 2015, medaili „Xxx xxx xxx“ si koupil v armyshopu. Z dokumentů předaných ukrajinskou prokuraturou bylo zjištěno, že vina obžalovaného má být prokazována výpověďmi svědků B. a J., kteří měli obžalovaného identifikovat. Není již ale dále uvedeno, podle čeho či na základě čeho měli oba jmenovaní svědci obžalovaného identifikovat, výpovědi svědků nejsou připojeny, jiné osoby v procesním postavení svědka v rámci přípravného řízení nebyly vyslechnuty a soubor důkazů je tak tvořen pouze výpovědí obžalovaného a listinnými důkazy předloženými obžalobou a obhajobou. Obžalovaný má právo hájit se způsobem, jakým uzná za vhodným a má právo na svou obhajobu uvádět cokoli, oproti tomu státní zástupce je povinen prokázat vinu obžalovaného a soud je povinen náležitě zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, jaký je nezbytný k rozhodnutí. Za stávající důkazní situace, kterou lze jednoznačně označit jako stav důkazní nouze, když obžalovaný se hájil tak, jak uznal za vhodné a na svou obhajobu uvedl skutečnosti, k jejichž prokázání předložil listinné důkazy, státní zástupce neprokázal vinu obžalovaného dostatečným množstvím usvědčujících důkazů, když je nutno uvést, že důkazy v rámci protokolu o ohledání virtuálního prostoru dostatečně nepodporují tvrzení uvedená v obžalobě tak, aby bylo možno dospět k závěru o tom, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán, a soud na základě výsledků provedení dokazování dospěl k závěru o důvodných a zásadních pochybnostech o skutkovém stavu, přičemž na základě těchto pochybností je nutno rozhodovat ve prospěch obžalovaného. K tomu, aby obžalovaný byl spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností usvědčen a uznán vinným žalovaným skutkem, by bylo nutno provést podrobné dokazování množstvím důkazů, které nebyly zajištěny a předloženy státním zástupcem, a nebyly zajištěny ani soudem, neboť se projednává a rozhoduje jednání obžalovaného jako cizího státního příslušníka, který měl spáchat trestný čin v cizině a o jehož vydání požádal cizí stát, avšak k jeho vydání nedošlo z důvodu nepřipustnosti tak, jak je výše uvedeno a trestní stíhání bylo tak provedeno v České republice, na jejímž území byl obžalovaný zadržen pro účely vydání k trestnímu stíhání v cizině. Za stávající situace i s ohledem na skutečnost, že vyžadujícím státem je Ukrajina, která je v současné době ve stavu ozbrojeného konfliktu s Ruskou federací z důvodu napadení území Ukrajiny armádou Ruské federace a situace na Ukrajině je velmi znepokojující, vážná a místy nepřehledná, nelze zajišťovat další důkazy prostřednictvím mezinárodní spolupráce a pomoci, která se v současné době prakticky nerealizuje. Pokud tedy má soud vycházet z důkazů předložených státním zástupcem a obhajobou, pak s ohledem na právní kvalifikaci jednání obžalovaného musí konstatovat, že ke spolehlivému prokázání viny obžalovaného a skutkového děje popsaného ve skutkové větě podané obžaloby není dostatek relevantních důkazů a nelze

tedy jinak než obžalovaného podané obžaloby zprostit.

27. Na základě takto zjištěné situace soud dospěl k závěru, že nelze v této věci spravedlivě rozhodnout jinak než zprošťujícím výrokem. Vzhledem k výše uvedenému má soud za to, obvinění obžalovaného je velmi závažné, zločin, pro který je obžalovaný v této trestní věci stíhání, je mimořádně vysoce škodlivým a nebezpečným jednáním, obžalovaný je ohrožen trestní sazbou od pěti do patnácti roků trestu odnětí svobody a tudíž lze mít zcela důvodně za to, že státní zástupce předloží dostatek usvědčujících důkazů, o nichž nebudou žádné pochybnosti, které spolehlivě usvědčí obžalovaného z jednání, pro které je stíhán. Podle názoru soudu nelze uznat obžalovaného vinným tak závažným jednáním na základě pár zpochybnitelných fotografií a mediálních prezentací v podobě rozhovorů. Soud může sice vyslovit domněnku, že se skutek asi mohl stát, ale na základě domněnek jakéhokoli významu a povahy nesmí vyvozovat závěry o eventuální vině obžalovaného, zvláště i za předpokladu toho, že výsledky provedeného dokazování nevedly k jednoznačnému závěru soudu o vině obžalovaného a nevedly prvotně ani k závěru o tom, zda se skutek vůbec stal tak, jak je popsáno v podané obžalobě. Nedostatek usvědčujících důkazů, o kterých by nebyly žádné důvodně pochybnosti, a které by spolehlivě prokázaly, že se žalovaný skutek stal tak, jak je žalován a tento skutek spáchal právě obžalovaný, způsobuje stav důkazní nouze ve prospěch obžalovaného a vede k výrazné pochybnosti soudu o skutkových zjištěních, které nelze rozptýlit jinými důkazy, protože tyto jiné důkazy nejsou, což nutně musí vést k tomu, že nelze jinak než obžalovaného podané obžaloby zprostit v plném rozsahu.

28. Pokud je nutno vyjádřit se k důkazní hodnotě provedených důkazů, pak lze uvést, že výpověď obžalovaného v kontextu s provedenými důkazy nelze hodnotit jako nevěrohodnou. Tvrzení obžalovaného, že nebyl předmětného dne v Sevastopolu, skupina „S. o.“ byla občanským sdružením a tuto obžalovaný spoluzaložil v roce 2015, medaili „Xxx xxx xxx“ si koupil, přičemž k prokázání těchto tvrzení předložil listinné důkazy tak, jak je výše uvedeno, další skutečnosti popsané v obžalobě spočívající v jednání obžalovaného proti Ukrajině popřel a tyto listinné důkazy předložené obžalovaným, jakož i listinné důkazy předložené státním zástupcem mající prokázat vinu obžalovaného, když na podporu důkazů jak obžaloby, tak obhajoby, není žádných dalších relevantních důkazů, pak s ohledem na stav důkazní nouze nelze ani tyto důkazy vyvrátit, ani podpořit, a rozhodně nevedly k tomu, aby o vině obžalovaného nebyly žádné pochybnosti, zvláště za situace, kdy má soud pochybnosti o průběhu skutku jako takovém, neboť provedené důkazy listinné, byť je soud hodnotí jako věrohodné, ve své podstatě ani jednotlivě, ani ve svém souhrnu, neusvědčují obžalovaného z jednání, které je mu kladeno za vinu a ani spolehlivě neprokazují, že se žalovaný skutek stal skutečně tak, jak je v obžalobě uvedeno a pokud se tedy nepodařilo provedenými důkazy spolehlivě prokázat tvrzení obsažená ve skutkové větě podané obžaloby, pak ani nelze dospět k závěru, že se žalovaný skutek vůbec stal tak, jak je popsán ve skutkové větě podané obžaloby.

29. Nezpochybnitelnými listinami jsou bezpochyby Deklarace o nezávislosti Ukrajiny ze dne 24.8.1991, Ústava Ukrajiny a rezoluce Valného shromáždění OSN ze dne 27.3.2014, usnesení Valné hromady OSN ze dne 19.12.2016, usnesení Valné hromady OSN ze dne 19.12.2017, usnesení Valné hromady OSN ze dne 17.12.2018, usnesení Valné hromady ze dne 22.12.2018, usnesení Valné hromady OSN ze dne 9.12.2019, usnesení Valné hromady OSN ze dne 18.12.2019, usnesení Valné hromady OSN ze dne 16.12.2020, usnesení Valné hromady OSN ze dne 16.12.2021, která se vyjadřují k situaci v oblasti lidských práv v dočasně okupované Autonomní republice Krym a ve městě Sevastopol na Ukrajině, a dále Rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ze dne 17.3.2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny. Rovněž tak je nezpochybnitelná nezávislost a samostatnost Ukrajiny a protiprávnost anexe Krymu, resp. Autonomní republiky Krym a města Sevastopolu, který má zvláštní správní statut. Jednoznačně

nezpochybnitelnou je protiprávnost ruské ozbrojené agrese vůči Ukrajině, jejímu svrchovanému území a obyvatelstvu.

30. Za stávající situace, kdy byla pravomocně vyslovena Vrchním soudem v Praze, a to jeho usnesením ze dne 21.4.2022, sp. zn. 14To 31/2022, nepřípustnost vydání obžalovaného na Ukrajinu za účelem jeho trestního stíhání ukrajinskými justičními orgány, a na základě toho je obžalovaný trestně stíhán v České republice pro jednání, kterého se měl v roce 2014 dopustit na území Ukrajiny, resp. v Autonomní republice Krym a města Sevastopolu, když není možno zrealizovat v rámci mezinárodní pomoci a dožádání, aby ukrajinská strana dodala další důkazy podporující důvodnost a oprávněnost trestního stíhání obžalovaného na Ukrajině, přičemž na základě důkazů, které byly předloženy státním zástupcem a provedeny v rámci dnešního hlavního líčení, nelze podle názoru soudu dospět k závěru o spolehlivém a nepochybném usvědčení obžalovaného z jednání, pro které je trestně stíhán a kterého se měl dopustit na území cizího státu, neboť přesvědčivých a spolehlivě usvědčujících důkazů není dostatek pro to, aby obžalovaný mohl být uznán vinným tak závažným a přísně trestaným skutkem, s ohledem na pochybnosti soudu o tom, zda se žalovaný skutek vůbec stal tak, jak je žalováno státním zástupcem, nelze rozhodnout jinak než zprošťujícím rozhodnutím.

31. Na základě důkazů předložených státním zástupcem, který má s ohledem na ust. § 2 odst. 5 tr.ř. výslovně uloženou povinnost dokazovat vinu obžalovaného, nebylo jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že skutek popsáný ve výroku tohoto rozsudku, pro který je obžalovaný v této trestní věci stíhán, se skutečně stal tak, jak je ve skutkové větě podané obžaloby popsán.

32. Soud si je plně vědom významu a obsahu ust. § 2 odst. 5 tr.ř., nicméně má za to, že úkony dožadujícího se státu, v tomto případě Ukrajiny, spočívající v zahájení trestního stíhání obžalovaného a následné žádosti o jeho vydání k trestnímu stíhání nelze vykládat jako krok k uznání viny obžalovaného. V této trestní věci není jediného nezpochybnitelného důkazu proti obžalovanému, který by ho usvědčoval ze spáchání žalovaného skutku a není zde prvořadě ani nezpochybnitelný důkaz či řetězec logicky na sebe navazujících důkazů, byť i nepřímých, který by spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokazoval, že se stal skutek tak, jak je popsán ve skutkové větě podané obžaloby. Pokud jde o skutkový stav, pak musí soud konstatovat, že žádným provedeným důkazem nebylo spolehlivě prokázáno, že se žalovaný skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě státního zástupce. Soud musí konstatovat, že obhajoba obžalovaného nebyla spolehlivě vyvrácena. V této trestní věci nastal stav tvrzení proti tvrzení. Na straně jedné tvrzení a obhajoba obžalovaného, na straně druhé tvrzení obsažené v podané obžalobě. Zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta a nikoli o pouhou pravděpodobnost (viz např. R 46/63). Obžalovaný má právo hájit se způsobem, jakým uzná za vhodným a má právo na svou obhajobu uvádět cokoli. Obžaloba je postavena toliko na listinných a virtuálních důkazech. K věci nebyl ani ukrajinskou stranou, ani v rámci přípravného řízení v ČR vyslechnut jediný svědek, který by se k věci mohl svědecky vyjádřit. Z dokumentů předložených ukrajinskou stranou vyplývá, že měli být vyslechnuti dva svědci, a to B. a J., kteří měli obžalovaného identifikovat na předkládaných fotografiích, a tím má být prokázána vina obžalovaného. Soud uvedené výpovědi těchto svědků neměl k dispozici, nebyly ani předloženy státním zástupcem. Pokud oba svědci identifikovali obžalovaného na základě předložených fotografií, nelze dospět k závěru o vině obžalovaného, neboť soud nemá informace, o jaké fotografie se mělo jednat. Ve věci bylo provedeno i množství listinných důkazů předložených jak státním zástupcem, tak obhajobou. Jak je již výše uvedeno, v tomto případě jde o tvrzení proti tvrzení znamenající stav důkazní nouze směrem k slabé důkazní situaci svědčící ve prospěch obžalovaného. Soud poukazuje, že ani nemůže uznat obžalovaného vinným na základě domněnek vyplývajících z provedených listinných důkazů předložených státním zástupcem,

k těmto nelze ani přihlížet. Je nutno konstatovat, že v řízení před soudem bylo provedeno podrobné dokazování, byly provedeny všechny dostupné důkazy včetně důkazů předložených obhajobou, kterými obžalovaný v rámci své obhajoby vyvracel skutečnosti tvrzené podanou obžalobou, jako byl datum jeho přicestování do Sevastopolu, dále, že S. o. byla v podstatě občanským sdružením a nebyla ozbrojená, dále, že si medaili „Xxx xxx xxx“ koupil ve vojenském obchodě a nebyla mu nikým udělena atd. Soud má za to, že v současné době prakticky neexistují žádné další relevantní důkazy, které by vedly k dalšímu objasnění věci, jakož i k prokázání, že se skutek skutečně stal tak, jak je uvedeno v podané obžalobě.

33. Na základě výsledků provedeného dokazování, když má soud za to, že provedl veškeré dostupné dokazování a vyčerpал veškeré dostupné důkazy, musí konstatovat, že se státnímu zástupci nepodařilo spolehlivě prokázat vinu obžalovaného ve smyslu jím podané obžaloby, a nelze dospět k jinému závěru než k tomu, že nebylo spolehlivě a jednoznačně prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný v této trestní věci stíhán.

34. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že nebylo spolehlivě a beze všech pochybností prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán v této trestní věci, rozhodl o zproštění obžalovaného podle § 226 písm. a) tr.ř. Soud při svém rozhodování rovněž přihlédl i k zásadě zakotvené v § 2 odst. 2 tr. ř., jež je zobrazením zásady uvedené v čl.40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, tedy zásady presumpce nevinny, podle které je nutno na každého, proti němuž je vedeno trestní řízení, hledět jako na nevinného, dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem vyslovena jeho vina. Z této zásady vyplývá i pravidlo „in dubio pro reo“, podle kterého zůstanou-li po vyčerpání všech dosažitelných důkazů důvodné pochybnosti o skutkové otázce významné pro rozhodnutí, které nelze rozptýlit provedením a zkoumáním dalších dostupných důkazů, je nutno rozhodovat ve prospěch obviněného. Tomuto pravidlu odpovídá i důvod zproštění podle § 226 písm. a) tr. ř., který soud při rozhodování trestní věci obžalovaného v tomto případě aplikoval. Současně v tomto případě přihlédl i k čl. 90 alinea první Ústavy České republiky.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze. O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Odvolání **může podat** státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání **nemohou** úspěšně podat osoby, které se jej výslovně **vzdaly**.

V Praze dne 20. října 2022

JUDr. Dana Šindelářová v. r.
předsedkyně senátu